

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 28
No. 21

27hb September 1984

*TAMBAHAN No. 58
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 353.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (FINLAND) 1984

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A (1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut :

*Akta 53.
45/67.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Finland) 1984** dan hendaklah disifatkan telah mula berkuatkuasa pada 27hb Julai 1984.

Nama dan mula
berkuatkuasa

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat dengan Kerajaan Republik Finland dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Finland (sebagaimana ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu dan bahawa adalah bermanfaat supaya perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan.

Pelepasan
cukai dua
kali.

3. P.U. (A) 267 yang disiarkan pada 26hb Julai 1984 adalah dimansuhkan.

JADUAL

**PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DAN
KERAJAAN FINLAND BAGI MENGELAKKAN CUKAI
DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN FISKAL
BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI ATAS PEN-
DAPATAN**

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Finland, dengan hasrat hendak membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan

mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG KUASA

Perjanjian ini terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu daripada atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Cukai-cukai yang sedia ada yang baginya Perjanjian ini terpakai adalah :

(a) di Finland :

- (i) cukai pendapatan negeri;
- (ii) cukai bersama;
- (iii) cukai pelaut; dan
- (iv) cukai yang ditahan di punca dari pendapatan orang-orang yang bukan pemastautin;
(kemudian dari ini disebut “cukai Finland”)

(b) di Malaysia :

- (i) cukai pendapatan dan cukai keuntungan berlebihan;
- (ii) cukai pendapatan tambahan iaitu, cukai keuntungan timah, cukai pembangunan dan cukai keuntungan kayu; dan
- (iii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian dari ini disebut “cukai Malaysia”).

2. Perjanjian ini juga terpakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau yang sebahagian besarnya sama yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada atau sebagai ganti, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing berhubungan dengan cukai-cukai yang Perjanjian ini terpakai baginya.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

(a) istilah “Finland” ertinya Republik Finland dan, jika digunakan mengikut pengertian di segi geografi, ertinya wilayah Republik Finland, dan mana-mana kawasan yang bersempadan dengan perairan wilayah bagi Republik Finland yang dalamnya, di bawah undang-undang Finland dan menurut undang-undang antarabangsa, Finland boleh menggunakan hak-hak berkenaan dengan penyelidikan awalan dan pengeksploitan hasil-hasil bumi sama ada yang hidup atau tidak di dasar laut dan di tanah bawah dan perairan superjasean;

- (b) istilah “Malaysia” ertinya Persekutuan Malaysia dan termasuk mana-mana kawasan yang bersempadan dengan perairan wilayah Malaysia yang, menurut undang-undang antarabangsa, telah atau mungkin kemudian dari ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia mengenai Pelantar Benua sebagai suatu kawasan yang di dalamnya Malaysia boleh menggunakan hak-hak berkenaan dengan penyelidikan awalan dan pengeksploitan hasil-hasil bumi, sama ada yang hidup atau tidak di dasar laut dan di tanah bawah dan perairan superjasean;
- (c) istilah-istilah “Negara Pejanji”, “suatu daripada Negara-negara Pejanji” dan “Negara Pejanji lain” ertinya Finland atau Malaysia mengikut kehendak konteksnya;
- (d) istilah “orang” termasuk seorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang disifatkan sebagai orang bagi maksud-maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya sesuatu pertubuhan perbadanan atau sesuatu entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan atau suatu syarikat bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah-istilah “enterpris suatu Negara Pejanji” dan “enterpris Negara Pejanji yang satu lagi itu” masing-masing ertinya suatu enterpris yang dijalankan oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu enterpris yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Finland atau cukai Malaysia mengikut kehendak konteksnya;
- (h) istilah “rakyat” ertinya :
- (i) berkenaan dengan Finland, mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan Finland, dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian dan persatuan yang memperolehi tarafnya sebagai sedemikian itu dari undang-undang yang berkuatkuasa di Finland;
 - (ii) berkenaan dengan Malaysia, semua individu yang menjadi warganegara Malaysia dan semua orang di sisi undang-undang, persatuan dan lain-lain entiti yang memperolehi tarafnya sebagai sedemikian itu dari undang-undang yang berkuatkuasa di Malaysia;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan oleh kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu enterpris yang mempunyai tempat pengurusannya yang efektif dalam satu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (j) istilah “pihak berkuasa yang kompeten” ertinya :
- (i) mengenai Finland, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa ; dan
 - (ii) mengenai Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara Pejanji itu berkenaan dengan cukai-cukai yang Perjanjian ini terpakai baginya.

Perkara 4

KEMASTAUTINAN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, seseorang itu adalah menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji :

- (a)mengenai Finland jika orang itu bermastautin di Finland bagi maksud-maksud cukai Finland; dan
- (b)mengenai Malaysia jika orang itu bermastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia.

2. Jika oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti berikut :

- (a)dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang boleh digunakan olehnya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang boleh digunakan olehnya di kedua-dua Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara yang dengannya perhubungan peribadi ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan yang perlu);
- (b)jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingannya yang perlu tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang boleh digunakan olehnya di mana-mana satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c)jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana satu Negara itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara yang mana dia adalah seorang rakyat;
- (d)jika dia seorang rakyat bagi kedua-dua Negara atau bukan rakyat bagi mana-mana satu Negara itu, maka pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu hendaklah menyelesaikan soal itu dengan cara persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini, seseorang lain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana terletaknya tempat pengurusan-nya yang berkesan.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana kesemua atau sebahagian dari perniagaan enterprais itu dijalankan.

2. Istilah “establismen tetap” adalah termasuk terutama sekali :
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu woksyp;
 - (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan; dan
 - (g) suatu kebun atau ladang.
3. Sesuatu tapak bangunan atau binaan, projek pemasangan atau pemasangan akan menjadi establismen tetap hanya jika ia tahan selama lebih daripada enam bulan.
4. Sesuatu enterprais tidaklah disifatkan mempunyai establismen tetap semata-mata oleh kerana :
 - (a) penggunaan kemudahan-kemudahan yang semata-matanya adalah bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu;
 - (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-matanya bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
 - (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-matanya bagi maksud diproses oleh suatu enterprais yang lain;
 - (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap itu semata-matanya bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan atau bagi mengumpul maklumat, untuk enterprais itu;
 - (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap itu semata-matanya bagi maksud aktiviti-aktiviti yang bersifat persediaan atau bersampingan, untuk enterprais itu, seperti penyelidikan pengiklanan atau sains:
5. Sesuatu enterprais adalah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap dalam suatu Negara Pejanji dan menjalankan perniagaan melalui establismen tetap itu jika :
 - (a) ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan dalam Negara Pejanji itu selama lebih daripada enam bulan yang berkaitan dengan projek tapak bangunan, atau binaan untuk pemasangan yang dijalankan dalam Negara Pejanji itu; atau
 - (b) sebahagian besar dari kelengkapannya digunakan dalam Negara Pejanji itu oleh, untuk atau di bawah kontrak dengan, enterprais itu.

6. Seseorang yang bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu (selain dari seorang ejen yang bertaraf bebas yang perenggan 7 terpakai baginya) hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap bagi enterprais dalam Negara yang tersebut mula-mula itu; jika :

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan dalam Negara Pejanji itu, suatu kuasa bagi membuat kontrak bagi pihak enterprais itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu; atau
- (b) dia menyenggara dalam Negara itu, suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu dari mana dia lazimnya membuat pesanan bagi pihak enterprais itu; atau
- (c) dia mengilang atau memproses dalam Negara Pejanji itu bagi enterprais itu, barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu.

7. Sesuatu enterprais tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap dalam suatu Negara Pejanji semata-mata oleh kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji itu melalui seorang broker ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas dengan syarat bahawa orang yang sedemikian itu bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaannya sebagai broker atau ejen itu.

8. Hakikatnya bahawa sesuatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji adalah mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya) tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap bagi Negara yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARI HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji dari harta tak alih (termasuk pendapatan dari pertanian atau kehutanan) yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang diberi kepadanya di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana terletak harta yang berkenaan itu. Bagaimana pun, istilah ini hendaklah termasuk harta yang menyertai harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan kehutanan, hak-hak yang peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai baginya, usufuk bagi harta tak alih dan hak-hak membuat bayaran boleh-ubah atau tetap sebagai balasan bagi mengusahakan atau hak untuk mengusahakan longgokan mineral, telaga minyak atau telaga gas kuari-kuari dan lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi atau kayu atau lain-lain keluaran hutan. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini adalah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi dari penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan harta tak alih dengan apa-apa cara lain.
4. Jika kepunyaan syer atau hak-hak lain perbadanan dalam sesuatu syarikat melayakkan pemunya syer atau hak-hak perbadanan itu menikmati harta tak alih yang dipegang oleh syarikat itu, pendapatan dari penggunaan secara langsung penyewaan atau penggunaan hak untuk menikmati dengan apa-apa cara lain boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana harta tak alih itu terletak.
5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 Perkara ini adalah juga terpakai bagi pendapatan dari harta tak alih sesuatu enterpris dan bagi pendapatan dari harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan profesional.
6. Peruntukan-peruntukan perenggan 4 Perkara ini adalah juga terpakai bagi pendapatan dari hak untuk menikmati yang tersebut dalam perenggan itu bagi sesuatu enterpris dan bagi pendapatan dari hak untuk menikmati itu yang digunakan untuk melaksanakan perkhidmatan-perkhidmatan profesional.

Perkara 7`

PENDAPATAN PERNIAGAAN

1. Pendapatan enterpris suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji itu sahaja, melainkan jika enterpris itu menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika enterpris itu menjalankan perniagaan seperti yang tersebut di atas, maka pendapatan enterpris itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu tetapi hanya di atas sekian banyak daripada pendapatan itu yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3 Perkara ini, jika, suatu enterpris suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam tiap-tiap satu Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu pendapatan yang dijangka mungkin diperolehi olehnya jika ianya suatu enterpris yang berlainan dan berasingan yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan menyenggarakan urusan sepenuh kebebasan dengan enterpris yang mana ianya adalah suatu establismen tetap.
3. Pada menentukan pendapatan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan belanja enterpris itu, iaitu belanja (termasuk belanja-belanja menjalankan kerja dan pentadbiran am) yang dengan munasabahnya berkaitan dengan establismen tetap itu dan yang boleh dibuat potongan jika establismen tetap itu adalah suatu entiti bebas yang melakukan belanja itu, sama ada dilakukan di Negara Pejanji di mana terletakinya establismen tetap itu atau di tempat lain.

4. Tiada apa-apa jua pendapatan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu.
5. Jika maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi sesuatu Negara Pejanji itu adalah tak mencukupi bagi menentukan pendapatan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu enterprais, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara Pejanji itu berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang itu dengan menggunakan budi bicara atau pembuatan suatu anggaran oleh pihak berkuasa yang kompeten dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah dipakai, setakat mana maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa yang kompeten itu membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.
6. Bagi maksud perenggan-perenggan di atas, pendapatan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan jika ada sebab yang baik dan cukup sebaliknya.
7. Jika pendapatan termasuk apa-apa butiran pendapatan yang diselenggarakan secara berasingan dalam Perkara lain dalam Perjanjian ini (kecuali jika diperuntukkan selainnya dalam Perkara itu) mata peruntukan-peruntukan dalam Perkara itu tidaklah terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Pendapatan yang diperolehi oleh enterprais suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja.
2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara 7, pendapatan yang diperolehi daripada pengendalian kapal atau pesawat udara semata-mata di antara tempat-tempat di suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara Pejanji itu.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini juga terpakai bagi pendapatan yang diperolehi oleh enterprais suatu Negara Pejanji daripada penyertaannya dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu ejensi kendalian antarabangsa.

Perkara 9

ENTERPRAIS BERSEKUTU

Jika

- (a) enterprais suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau secara tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau secara tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal enterprais suatu Negara Pejanji dan suatu enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dikendalikan antara kedua-dua enterprais itu dalam hubungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada syarat-syarat yang akan dikendalikan antara enterprais-enterprais tak berkait, maka apa-apa pendapatan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah dijangka terakru kepada satu daripada enterprais-enterprais itu, tetapi, oleh kerana syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam pendapatan enterprais itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji iaitu dividen yang mana pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu berhak secara berfaedah, bolehlah dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Bagaimana pun dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Finland, iaitu dividen yang mana pemastautin Malaysia berhak secara berfaedah, boleh juga dicukai di Finland dan menurut undang-undang Finland, tetapi cukai yang dicajkan itu tidak boleh melebihi :

(a) 5 peratus daripada amaun kasar dividen itu jika penerima ialah suatu syarikat (selain daripada suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen itu;

(b) 15 peratus daripada amaun kasar dividen itu dalam segala hal lain.

3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia, iaitu dividen yang mana pemastautin Finland berhak secara berfaedah hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicajkan atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dicajkan atas pendapatan syarikat itu:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan dari dividen itu cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah, dipotong bolehlah diselaraskan mengikut kadar cukai yang sesuai dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran dalam mana dividen itu telah dibayar.

4. Istilah “dividen” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari syer-syer, atau hak-hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, sertaan keuntungan, dan juga pendapatan dari lain-lain hak perbadanan yang tertakluk kepada layanan percukaaian yang sama seperti pendapatan dari syer-syer mengikut undang-undang Negara yang mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah seorang pemastautin.

5. Tiada apa-apa jua pun dalam perenggan-perenggan di atas Perkara ini boleh menyentuh percukaaian syarikat berkenaan dengan keuntungan-keuntungan yang darinya dividen itu dibayar.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini tidaklah terpakai jika orang yang berhak secara berfaedah ke atas dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan pemegangan yang oleh sebabnya dividen itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang demikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 adalah terpakai.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji, iaitu bunga yang mana seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu berhak secara berfaedah boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimana pun, bunga itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara tetapi cukai yang dicaj demikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara itu:

(a) bunga yang mana pemastautin Finland itu berhak secara berfaedah boleh dikecualikan dari cukai Malaysia, jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan atau pinjaman jangka panjang sebagaimana ditakrifkan dalam seksyen 2 (1) Akta Cukai Pendapatan 1967 bagi Malaysia (sebagaimana dipinda), atau jika bunga itu dibayar kepada Kerajaan Finland, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau Kredit Eksport Finland Berhad atau Kumpulan Wang Finland bagi Koperasi Perindustrian Berhad, atau mana-mana institusi yang keseluruhannya atau sebahagian besarnya dipunyai oleh Kerajaan Finland, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu;

(b) bunga yang mana pemastautin Malaysia itu berhak secara berfaedah boleh dikecualikan dari cukai Finland, jika bunga itu dibayar kepada Kerajaan Malaysia, Kerajaan Negeri, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, Bank Negara Malaysia, atau mana-mana institusi yang modalnya pada keseluruhannya atau sebahagian besarnya dipunyai oleh Kerajaan Malaysia atau Kerajaan Negeri atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu.

4. Istilah “bunga” dalam Perkara ini ertinya bunga dari sekuriti, bon atau dibentur Kerajaan, sama ada dicagarkan dengan cara gadai janji atau tidak dan sama ada memberi hak untuk menyertai

dalam keuntungan-keuntungan atau tidak, dan dari tiap-tiap jenis tuntutan hutang dan juga pendapatan lain yang diasimilasikan dengan bunga mengikut undang-undang percukaian bagi Negara Pejanji di mana terbitnya pendapatan itu.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini tidaklah terpakai jika orang yang berhak secara berfaedah ke atas penerima kepentingan itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan tuntutan hutang yang mengenainya bunga itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 adalah terpakai.

6. Bunga hendaklah disifatkan terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau pemastautin Negara Pejanji itu. Walau bagaimana pun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada ia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai suatu establismen tetap dalam suatu Negara Pejanji yang berkenaan dengannya hutang atas mana bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak.

7. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan orang yang berhak secara berfaedah ke atas bunga atau antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, maka amaun bunga yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar dan orang yang berhak sedemikian jika tidak ada perhubungan yang sedemikian itu, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang demikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu tetaplah kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Pejanji itu, dengan memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit dalam suatu Negara Pejanji, iaitu royalti yang mana pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu berhak secara berfaedah boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana royalti itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi :

- (a)berkenaan dengan Finland, 5 peratus amaun kasar royalti itu;
- (b)berkenaan dengan Malaysia, 15 peratus amaun kasar royalti itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara ini, royalti perindustrian yang diluluskan yang diperolehi dari Malaysia oleh pemastautin Finland yang menjadi empunya benefisial royalti itu adalah dikecualikan daripada cukai Malaysia.

4. Istilah “royalti” dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran setakat yang ia dibayar sebagai balasan kerana :

(a)mengguna atau hak untuk mengguna apa-apa

(i) hakcipta, paten, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, cap dagangan, atau lain-lain harta atau hak yang serupa;

(ii) kelengkapan perindustrian, perdagangan atau saintifik: atau

(iii) filem wayang gambar atau pita untuk siaran radio atau televisyen;

(b)memberi pengetahuan atau maklumat saintifik, teknik, perindustrian atau perdagangan;

(c)memberi apa-apa bantuan sampingan atau tambahan kepada, dan diberi sebagai suatu cara untuk membolehkan penggunaan atau penikmatan apa-apa harta atau hak sedemikian sebagaimana dinyatakan dalam subperenggan (a) (i), apa-apa kelengkapan sedemikian sebagaimana dinyatakan dalam subperenggan (a) (ii), atau apa-apa pengetahuan atau maklumat sedemikian itu sebagaimana dinyatakan dalam subperenggan (b).

5. Istilah “royalti perindustrian yang diluluskan” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya royalti sebagaimana ditakrifkan dalam perenggan 4 Perkara ini yang diluluskan dan diperakui oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi Malaysia sebagai kena dibayar bagi maksud menggalakkan kemajuan perindustrian di Malaysia dan yang kena dibayar oleh suatu enterprais yang kesemuanya atau terutamanya mengambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti yang termasuk dalam satu daripada kelas-kelas yang berikut :

(a)Pengilangan pemasangan dan pemprosesan;

(b)pembinaan kejuruteraan awam atau pembinaan kapal; atau

(c)elektrik, kuasa hidraulik, gas atau bekalan air.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini tidaklah terpakai jika orang yang berhak secara berfaedah ke atas royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang demikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 adalah terpakai.

7. Royalti hendaklah disifatkan terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayarnya ialah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara Pejanji itu. Walau

bagaimana pun, jika orang yang membayar royalti itu, sama ada ia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai establismen tetap dalam suatu Negara Pejanji yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit dalam Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan orang yang berhak secara berfaedah atas royalti atau antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, maka amaun royalti yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya royalti itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar dan orang yang berhak sedemikian itu jika tidak adanya perhubungan yang sedemikian itu, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang demikian, bahagian royalti yang berlebihan itu tetaplah kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

9. Royalti yang diperolehi oleh pemastautin Finland iaitu royalti yang, sebagai sewaan filem, adalah tertakluk kepada duti sewa filem wayang gambar di Malaysia tidak akan dikenakan cukai Malaysia.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian milik harta tak alih, yang tersebut dalam perenggan 2 Perkara 6 dan terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian milik syer atau lain-lain hak perbadanan yang tersebut dalam perenggan 4 Perkara 6 boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana terletaknya harta tak alih yang dipegang oleh syarikat itu.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada Perkara 15, 16, 18, 19 dan 20, saraan (selain dari pencen) yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri (termasuk perkhidmatan profesional) hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan jika perkhidmatan itu dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu. Jika perkhidmatan itu dijalankan sedemikian, maka apa-apa saraan yang diperolehi daripadanya boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini, saraan (selain dari pencen) yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri (termasuk perkhidmatan profesional) yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, jika—

- (a) penerimanya berada dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlah kesemuanya tidak melebihi 183 hari dalam suatu tahun asas atau tahun yang boleh dikenakan cukai mengikut mana yang berkenaan;
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang yang bukannya pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak boleh dipotong semasa menetapkan keuntungan yang boleh dikenakan cukai bagi establismen tetap yang dipunyai oleh orang itu dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan tersebut di atas dalam Perkara ini, saraan yang diperolehi berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa bolehlah dicukai dalam Negara Pejanji di mana terletaknya tempat pengurusan establismen itu yang berkesan.

Perkara 15

FEE PENGARAH

Walaupun apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14, fee pengarah dan bayaran-bayaran serupa itu yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah atau apa-apa organ lain serupa itu bagi sesuatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 16

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, iaitu seperti artis pentas, wayang gambar, radio atau televisyen, atau ahli muzik, atau sebagai olahragawan, dari aktiviti-aktiviti persendirian mereka sebagai sedemikian yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan mengenai aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya sebagai sedemikian tidak terakru kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada seorang yang lain, maka pendapatan itu boleh, walaupun apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 14, dicukai dalam Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai bagi saraan atau pendapatan yang diperolehi dari aktiviti-aktiviti yang dijalankan dalam suatu Negara Pejanji yang berkaitan secara langsung dengan lawatan ke Negara itu yang diatur oleh dan secara langsung atau secara tak langsung ditanggung keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi itu, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 17

PENCEN DAN ANUITI

1. Apa-apa pencen (selain dari jenis pencen yang tersebut dalam perenggan 2 Perkara 18) atau lain-lain bayaran serupa itu atau apa-apa anuiti yang dibayar kepada pemastautin bagi suatu Negara Pejanji boleh dicukai hanya dalam Negara itu.
2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, pencen dan lain-lain bayaran yang dibuat di bawah perundangan keselamatan sosial sesuatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji itu.
3. Istilah “anuiti” ertinya sejumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa tertentu, sepanjang hayat atau sepanjang tempoh masa tertentu atau yang boleh dipastikan, yang berkewajipan membuat bayaran menggantikan balasan yang cukup dan sepenuhnya dengan wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 18

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. Saraan, selain dari pencen atau anuiti, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara Pejanji itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu. Walau bagaimana pun, saraan itu hendaklah dikenakan, cukai hanya dalam Negara Pejanji yang mana individu itu adalah seorang pemastautin jika perkhidmatan itu diberi dalam Negara Pejanji itu dan individu itu :

- (a) adalah rakyat Negara .Pejanji itu; atau
- (b) tidak menjadi pemastautin Negara Pejanji itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada wang yang diadakan oleh, suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara Pejanji itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini, peruntukan-peruntukan Perkara 14, 15 dan 17 terpakai bagi saraan dan pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi .berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENUNTUT DAN PERANTIS

Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu dan berada dalam Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (i) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktirafkan atau lain-lain institusi pelajaran yang diiktirafkan yang serupa dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
- (ii) sebagai perantis perniagaan atau teknik selama tempoh tidak lebih daripada 2 tahun dari tarikh ia mula-mula sampai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu berhubungan dengan lawatan itu,

hendaklah dikecualikan dari cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu atas:

- (a) segala remitan dari luar negeri bagi maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (b) apa-apa saraan yang tidak lebih daripada dua ribu lima ratus dolar Amerika Syarikat bagi perkhidmatan persendirian yang diberi dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu dengan tujuan menambah sumber-sumber yang boleh didapati untuknya bagi maksud-maksud itu.

2. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu dan berada dalam Negara yang satu lagi itu bagi maksud pengajian, penyelidikan atau latihan semata-mata sebagai penerima pemberian, elaun atau award dari Kerajaan mana-mana satu Negara atau dari organisasi sains, pelajaran, ugama atau khairat atau di bawah rancangan bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara itu selama tempoh tidak lebih daripada 2 tahun dari tarikh ia mula-mula sampai di Negara Pejanji yang satu lagi itu berhubungan dengan lawatan itu hendaklah dikecualikan dari cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu atas:

- (a) amaun pemberian, elaun atau award itu;
- (b) segala remitan dari luar negeri bagi maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (c) apa-apa saraan yang tidak lebih daripada dua ribu lima ratus dolar Amerika Syarikat berkenaan dengan perkhidmatan dalam Negara Pejanji satu lagi itu dengan syarat bahawa perkhidmatan itu dilaksanakan berhubungan dengan pengajian, penyelidikan atau latihan atau yang bersampingan dengannya.

3. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu dan berada dalam Negara yang satu lagi itu semata-mata sebagai pekerja, atau yang di bawah perjanjian dengan, Kerajaan atau enterprais Negara yang tersebut mula-mula itu semata-mata bagi maksud memperoleh pengalaman teknik, profesional atau perniagaan selama tempoh tidak lebih daripada 12 bulan dari tarikh ia mula-mula sampai dalam Negara yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu boleh dikecualikan dari cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu :

- (a) segala remitan dari luar negeri bagi maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (b) apa-apa saraan hidup yang tidak lebih daripada dua ribu lima ratus dolar Amerika Syarikat bagi perkhidmatan diri yang diberi dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu dengan syarat bahawa perkhidmatan itu adalah berkaitan dengan pengajian atau latihannya atau yang bersampingan dengannya.

4. Bagi maksud-maksud Perkara ini istilah “Kerajaan” :

- (a) berkenaan dengan Finland, ertinya Kerajaan Finland dan adalah termasuk—
 - (i) perbandaran;
 - (ii) badan-badan berkanun; dan
 - (iii) mana-mana institusi yang kesemuanya atau terutamanya dipunyai oleh Kerajaan Finland atau perbandaran atau badan berkanunnya, sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu;
- (b) berkenaan dengan Malaysia, ertinya Kerajaan Malaysia dan adalah termasuk:
 - (i) kerajaan Negara-negara itu;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) apa-apa institusi, yang mana modalnya itu kesemuanya atau terutamanya dipunyai oleh Kerajaan Malaysia atau kerajaan Negara-negara itu atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya, sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu.

Perkara 20

LAIN-LAIN PENDAPATAN

Butiran-butiran pendapatan seorang pemastautin sesuatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dalam Perkara-Perkara di atas, hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan itu diperolehi dari sumber-sumber dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, pendapatan itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 21**MENGHAPUSKAN CUKAI DUA KALI**

1. Undang-undang yang berkuatkuasa dalam mana-mana satu Negara Pejanji hendaklah terus mengawal cukai pendapatan dalam Negara Pejanji itu masing-masing kecuali jika peruntukan nyata yang berlawanan dengannya dibuat dalam Perjanjian ini. Jika pendapatan itu tertakluk kepada cukai dalam kedua-dua Negara Pejanji, relif daripada cukai dua kali hendaklah diberi menurut perenggan-perenggan yang berikut dalam Perkara ini.

2. Di Finland cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti berikut:

(a) Jika pemastautin Finland memperoleh pendapatan yang menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Malaysia, Finland hendaklah, tertakluk kepada peruntukan-peruntukan subperenggan (b), membenarkan sebagai potongan daripada cukai atas pendapatan orang itu, suatu amaun yang sama dengan cukai atas pendapatan yang dibayar di Malaysia. Walau bagaimana pun, potongan itu tidak boleh melebihi cukai atas pendapatan, sebagaimana dihitung sebelum potongan itu diberi, yang boleh dikaitkan dengan pendapatan yang boleh dicukai di Malaysia.

(b) Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada syarikat yang menjadi pemastautin Finland hendaklah dikecualikan daripada cukai Finland setakat mana yang dividen itu mungkin akan dikecualikan daripada cukai di bawah undang-undang percukaian Finland jika ke dua-dua syarikat itu telah menjadi pemastautin Finland.

(c) Jika menurut apa-apa peruntukan Perjanjian ini pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Finland adalah dikecualikan daripada cukai di Finland, bagaimana pun, Finland boleh, dalam menghitung amaun cukai baki pendapatan pemastautin itu, mengambil kira pendapatan yang dikecualikan.

3. Berkenaan dengan Malaysia, tertakluk kepada peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara lain daripada Malaysia, amaun cukai Finland yang kena dibayar di bawah undang-undang Finland dan mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan dari punca-punca dalam Finland boleh dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu, tetapi setakat amaun yang tidak lebih daripada kadar cukai Malaysia yang pendapatan itu berbanding dengan kesemuanya pendapatan yang boleh dicajkan kepada cukai Malaysia.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 2 Perkara ini, istilah “cukai atas pendapatan yang dibayar di Malaysia” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang, di bawah undang-undang Malaysia dan menurut Perjanjian ini, tetap kena dibayar atas :

(a) apa-apa pendapatan yang diperolehi dari punca-punca di Malaysia jika pendapatan itu tidak dikecualikan dari cukai Malaysia mengikut :

(i) seksyen 54A, 54B, 60A, 60B dan Jadual 7A Akta Cukai Pendapatan 1967 bagi Malaysia atau seksyen 21, 22, 26, 30KA atau 30Q Akta Galakan Pelaburan 1968 bagi Malaysia, setakat mana ianya berkuatkuasa pada, dan belum lagi diubahsuai sejak tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau telah diubahsuai hanya dalam perkara-perkara kecil supaya tidak akan menjejaskan sifatnya yang sama; atau

(ii) apa-apa peruntukan lain yang kemudiannya boleh dipersetujui dalam Pertukaran Surat-Surat di antara Kerajaan Negara-negara Pejanji itu sebagai mempunyai sifat yang sama pada sebahagian besarnya;

(b) bunga yang baginya perenggan 3 Perkara 11 terpakai jika bunga itu tidak dikecualikan dari cukai Malaysia mengikut perenggan itu;

(c) royalti perindustrian yang diluluskan yang baginya perenggan 3 Perkara 12 terpakai jika royalti itu tidak dikecualikan dari cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

5. Jika royalti yang diperolehi oleh pemastautin Finland adalah sebagai sewaan filem, tertakluk kepada duti sewa filem wayang gambar di Malaysia, duti itu hendaklah, bagi maksud sub-perenggan (a) perenggan 2 Perkara ini, disifatkan menjadi cukai Malaysia.

Perkara 22

TANPA BEZA MEMBEZA

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dikenakan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama.

2. Percukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh enterprais suatu Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh dilevi secara yang kurang adil dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu daripada percukaian yang dilevi ke atas enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mengharuskan Negara Pejanji supaya memberi kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud-maksud percukaian oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberinya kepada pemastautinnya sendiri.

3. Enterprais sesuatu Negara Pejanji, yang mana kesemua atau sebahagian modalnya dimiliki atau dikawal, secara langsung atau secara tak langsung, oleh seorang atau beberapa orang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, tindaklah boleh dikenakan dalam Negara Pejanji yang tersebut mula-mula itu apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas enterprais lain yang serupa bagi Negara Pejanji yang tersebut mula-mula itu.
4. Tambahan pula tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mengharuskan suatu Negara Pejanji supaya memberi kepada rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu yang bukan pemastautin dalam Negara yang disebut mula-mula itu elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud cukai di sisi undang-undang boleh pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani diberi hanya kepada rakyat Negara yang tersebut mula-mula itu atau kepada mana-mana orang lain yang dinyatakan dalamnya yang bukan pemastautin dalam Negara itu.
5. Dalam Perkara ini, istilah “percukaian” ertinya cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 23

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu daripada Negara Pejanji atau kedua-duanya adalah atau akan mengakibatkan dirinya dicukai tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, maka ia boleh, tidak kira apa pun remidi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-negara Pejanji itu mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji yang ia menjadi pemastautin. Kes itu mestilah dikemukakan dalam tempoh dua tahun dari mula-mulanya diberitahu tentang tindakan yang mengakibatkan dirinya dicukai tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian itu.
2. Pihak berkuasa yang kompeten hendaklah berusaha, jika pada hematnya bantahan itu adalah berpatutan dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji yang satu lagi itu, dengan tujuan untuk mengelakkan percukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun had masa dalam undang-undang domestik Negara-negara Pejanji itu.
3. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Ia juga boleh berunding bersama untuk menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini. Khususnya, ia juga boleh berunding bersama bagi maksud mencapai suatu persetujuan atas pengurangan pendapatan dalam kes-kes yang tersebut dalam Perkara 9.

4. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara sama lain bagi maksud mencapai persetujuan mengikut pengertian perenggan-perenggan yang terdahulu itu. Jika difikirkan patut diadakan pertukaran pendapat secara lisan bagi mencapai persetujuan, pertukaran itu boleh diadakan melalui suatu badan yang terdiri daripada wakil-wakil pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu.

Perkara 24

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa jua maklumat yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik bagi Negara-negara Pejanji berkenaan dengan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian setakat mana percukaian di bawahnya itu tidak berlawanan dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat itu tidak tersekat oleh Perkara 1. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai rahsia sama juga seperti maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan boleh dizahirkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan-badan pentadbir) yang terlibat dalam hal pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan mengenai, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubungan dengan, cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang-orang atau pihak-pihak berkuasa itu hendaklah mengguna maklumat itu hanya bagi maksud itu sahaja. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan-keputusan kehakiman.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidak sekali-sekalinya boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji itu tanggungan—

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (b) untuk memberi maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (c) untuk memberi maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesion atau proses tred, atau maklumat yang penzahirannya adalah bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 25

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN PEGAWAI KONSUL

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal ejen-ejen diplomatik atau pegawai-pegawai konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 16**MULA BERKUATKUASA**

1. Kerajaan Negara-negara Pejanji itu hendaklah memberitahu antara satu sama lain bahawa kehendak-kehendak perlembagaan bagi mula berkuatkuasanya Perjanjian ini telah dipatuhi.
2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa tiga puluh hari selepas tarikh pemberitahuan yang terkemudian yang tersebut dalam perenggan 1 Perkara ini dan peruntukan-peruntukannya hendaklah mempunyai kuatkuasa :

(a) di Finland:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, atas pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan selepas tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (ii) berkenaan dengan lain-lain cukai atas pendapatan, atas cukai-cukai yang boleh dicajkan bagi mana-mana tahun yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan selepas tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa;

(b) di Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang kedua berikutan dengan tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

Perkara 27**PENAMATAN**

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa sehingga ditamatkan oleh suatu Negara Pejanji. Mana-mana satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberi notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum tiga puluh haribulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang berikutan selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam hal yang demikian, Perjanjian ini hendaklah mempunyai kuatkuasa :

(a) di Finland :

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, atas pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan selepas tahun dalam mana notis itu diberi;
- (ii) berkenaan dengan lain-lain cukai atas pendapatan, atas cukai yang boleh dicaj bagi mana-mana tahun yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan selepas tahun dalam mana notis itu diberi;

(b)di Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang kedua berikutan dengan tahun dalam mana notis itu diberi.

PADA MENYAKSIKAN HAL DI ATAS yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat dalam tiga salinan di Kuala Lumpur, pada 28hb Mac 1984, dalam Bahasa Finland, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu adalah sama sahiknya, jika terdapat apa-apa perselisihan tentang pentafsiran maka teks Inggeris hendaklah mengatasi.

TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, <i>Bagi pihak Kerajaan Malaysia</i>	ENCIK PAAVO VAYRYNEN, <i>Bagi pihak Kerajaan Finland</i>
--	---

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Finland dan Kerajaan Malaysia bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju dengan peruntukan-peruntukan yang berikut yang akan menjadi sebahagian integral bagi Perjanjian ini.

1. Berkenaan dengan Perkara 5, 6, dan 7.

Di bawah undang-undang percukaian Finland pendapatan dari pertanian dan kehutanan adalah dianggap pendapatan dari harta tak alih. Oleh kerana itu pendapatan dari pertanian atau kehutanan yang dijalankan di Finland hendaklah, mengenai Finland, bagi maksud-maksud Perjanjian ini dianggap sebagai pendapatan dari harta tak alih yang tersebut dalam Perkara 6 Perjanjian ini.

Di bawah undang-undang percukaian Malaysia pendapatan dari pertanian, atau kayu atau lain-lain keluaran hutan adalah dianggap sebagai pendapatan perniagaan. Oleh kerana itu, sesuatu kebun atau ladang, atau tempat kayu atau lain-lain keluaran hutan, hendaklah, mengenai Malaysia, bagi maksud-maksud Perkara 7 Perjanjian ini disifatkan sebagai suatu establismen tetap yang tersebut dalam Perkara 5 Perjanjian ini.

2. Berkenaan dengan Perkara 10.

Jika bagi maksud-maksud Perkara VII Perjanjian di antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Singapura bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai atas Pendapatan yang ditandatangani di Singapura pada 26hb Disember 1986—

(a)dividen telah dibayar oleh syarikat—

- (i) yang telah menjadi pemastautin di Malaysia dan juga Singapura dan mesyuarat di mana dividen itu diisytiharkan telah diadakan di Malaysia; atau
- (ii) yang telah menjadi pemastautin di Singapura dan pada masa membayar dividen itu, syarikat itu mengisytiharkan dirinya menjadi pemastautin Malaysia,

dividen itu hendaklah disifatkan telah dibayar oleh suatu syarikat yang bermastautin di Malaysia;

(b)dividen telah dibayar oleh syarikat—

- (i) yang telah menjadi pemastautin di Malaysia dan juga di Singapura dan mesyuarat di mana dividen itu diisytiharkan telah diadakan di Singapura; atau
- (ii) yang telah menjadi pemastautin di Malaysia dan pada masa membayar dividen itu, syarikat itu mengisytiharkan dirinya menjadi pemastautin Singapura,

dividen itu hendaklah disifatkan telah dibayar oleh syarikat yang tidak bermastautin di Malaysia.

PADA MENYAKSIKAN HAL DI ATAS yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, telah menandatangani Protokol ini.

Diperbuat dalam tiga salinan di Kuala Lumpur, pada 28hb Mac 1984, dalam Bahasa Finland, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu adalah sama sahinya. Jika terdapat apa-apa perselisihan tentang pentafsiran, teks Inggeris hendaklah mengatasi.

TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, <i>Bagi pihak Kerajaan Malaysia</i>	ENCIK PAAVO VAYRYNEN, <i>Bagi pihak Kerajaan Finland</i>
---	---

Diperbuat pada 16hb Jun 1984.

[O. 6869 /38 (66); PN. (PU²) 80 Pt. X.]

TENGGU RAZALEIGH HAMZAH,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut seksyen 132 (6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967
DOUBLE TAXATION RELIEF (FINLAND) ORDER 1984

IN exercise of the powers conferred by section 132 (1) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order :

*Act 53.
45/67.*

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (Finland) Order 1984** and shall be deemed to have come into force on the 27th July 1984.

*Citation and
commencement*

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made with the Government of the Republic of Finland with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Finnish tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that the arrangements shall have effect.

*Double
Taxation
Relief.*

3. P.U. (A) 267 published on the 26th July 1984 is revoked.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF FINLAND
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of Malaysia and the Government of Finland, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows :

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. The existing taxes to which this Agreement shall apply are :

(a) in Finland :

- (i) the state income tax;
- (ii) the communal tax;
- (iii) the sailors' tax; and
- (iv) the tax withheld at source from non-residents' income;
(hereinafter referred to as "Finnish tax");

(b) in Malaysia :

- (i) the income tax and the excess profit tax ;
- (ii) the supplementary income taxes, that is, the tin profits tax, the development tax and the timber profits tax; and
- (iii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as "Malaysian tax").

2. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws relating to the taxes to which the Agreement applies.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires :

- (a) the term “Finland” means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources, whether living or non-living, of the sea-bed and sub-soil and the superjacent waters, may be exercised;
- (b) the term “Malaysia” means the Federation of Malaysia and includes any area adjacent to the territorial waters of Malaysia which, in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia concerning the Continental Shelf as an area within which the rights of Malaysia with respect to the exploration and exploitation of natural resources, whether living or non-living, of the sea-bed and sub-soil and the superjacent waters, may be exercised;
- (c) the terms “Contracting State”, “one of the Contracting States” and “other Contracting State” mean Finland or Malaysia, as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate or a company for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Finnish tax or Malaysian tax, as the context requires;
- (h) the term “national” means :
 - (i) in respect of Finland, any individual possessing the nationality of Finland, and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in Finland;

- (ii) in respect of Malaysia, all individuals who are citizens of Malaysia and all legal persons, associations and other entities deriving their status as such from the laws in force in Malaysia ;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting state, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means :
 - (i) in Finland, the Ministry of Finance or its authorised representative; and
 - (ii) in Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards to application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENCE

1. For the purposes of this Agreement a person is a resident of a Contracting State:

- (a) in the case of Finland, if the person is resident in Finland for the purposes of Finnish tax ; and
- (b) in the case of Malaysia, if the person is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5**PERMANENT ESTABLISHMENT**

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce; and
 - (g) a farm or plantation.
3. A building site or construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than six months.
4. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment merely by reason of :
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of activities which have a preparatory or auxiliary character for the enterprise, such as advertising or scientific research.
5. An enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State and to carry on business through that permanent establishment if :
 - (a) it carries on supervisory activities in that State for more than six months in connection with a building site, or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that State; or
 - (b) substantial equipment is being used in that State by, for or under contract with the enterprise.

6. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State (other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies) shall be deemed to be a permanent establishment of that enterprise in the first-mentioned State if:

- (a) he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
- (b) he maintains in that State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he habitually fills orders on behalf of the enterprise; or
- (c) he manufactures or processes in that State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such a person is acting in the ordinary course of his business as such a broker or agent.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property is situated. The term shall in any case include properly accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extraction of natural resources or of timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the

income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

6. The provisions of paragraph 4 of this Article shall also apply to the income from a right of enjoyment referred to in that paragraph of an enterprise and to income from such right of enjoyment used for the performance of professional services.

Article 7

BUSINESS INCOME

1. The income of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the income of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the income which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the income of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise, being expenses (including executive and general administrative expenses) which are reasonably connected with the permanent establishment and which would be deductible if the permanent establishment were an independent entity that incurred those expenses, whether incurred in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No income shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. If the information available to the competent authority of a Contracting State is inadequate to determine the income to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the income to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where income includes any item of income which is dealt with separately in another Article of the Agreement, the provisions of that other Article, (except where otherwise provided in that Article) shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 7, income derived from the operation of ships or aircraft solely between places in a Contracting State may be taxed in that State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall also apply to income derived by an enterprise of a Contracting State from its participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions operate between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would operate between independent enterprises, then any income which, but for those conditions, might have been expected to accrue to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the income of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State, being dividends to which a resident of the other Contracting State is beneficially entitled, may be taxed in that other State.

2. However, dividends paid by a company which is a resident of Finland, being dividends to which a resident of Malaysia is beneficially entitled, may also be taxed in Finland and according to the law of Finland, but the tax so charged shall not exceed :

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia for the purposes of Malaysian tax, being dividends to which a resident of Finland is beneficially entitled, shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company :

Provided that nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company resident in Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. Nothing in the foregoing paragraphs of this Article shall affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the person beneficially entitled to the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State, being interest to which a resident of the other Contracting State is beneficially entitled, may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article :

- (a) interest to which a resident of Finland is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax, if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan or a long-term loan as defined in section 2 (1) of the Income Tax Act 1967 of Malaysia (as amended), or if such interest is paid to the Government of Finland, a local authority or a statutory body thereof, or the Finnish Export Credit Limited or the Finnish Fund for Industrial Co-operation Limited, or any institution wholly or mainly owned by the Government of Finland, a local authority or a statutory body thereof, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
- (b) interest to which a resident of Malaysia is beneficially entitled shall be exempt from Finnish tax, if such interest is paid to the Government of Malaysia, a government of a State, a local authority or a statutory body thereof, the Bank Negara Malaysia, or any institution the capital of which is wholly or mainly owned by the Government of Malaysia or a government of a State or a local authority or a statutory body thereof, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term “interest” in this Article means interest from government securities, or from bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and from debt-claims of every kind as well as other income assimilated to interest by the taxation law of the Contracting State in which the income arises.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the person beneficially entitled to the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof or a resident of that State. Where however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the person beneficially entitled to the interest or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds

the amount which might be expected to have been agreed upon by the payer and the person so entitled in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State, being royalties to which a resident of the other Contracting State is beneficially entitled, may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed :

(a) in the case of Finland, 5 per cent of the gross amount of the royalties;

(b) in the case of Malaysia, 15 per cent of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, approved industrial royalties derived from Malaysia by a resident of Finland who is the beneficial owner thereof shall be exempt from Malaysian tax.

4. The term “royalties” in this Article means payments of any kind to the extent to which they are paid as consideration for :

(a) the use of, or the right to use, any

(i) copyright, patent, design or model, plan, secret formula or process, trade mark, or other like property or right;

(ii) industrial, commercial or scientific equipment; or

(iii) cinematograph film or tape for radio or television broadcasting;

(b) the supply of scientific, technical, industrial or commercial knowledge or information;

(c) the supply of any assistance that is ancillary and subsidiary to, and is furnished as a means of enabling the application or enjoyment of, any such property or right as is mentioned in subparagraph (a) (i), any such equipment as is mentioned in subparagraph (a) (ii), or any such knowledge or information as is mentioned in subparagraph (b).

5. The term “approved industrial royalties” as used in this Article means royalties as defined in paragraph 4 of this Article which are approved and certified by the competent authority of Malaysia as payable for the purpose of promoting industrial development in Malaysia and which are payable by an enterprise which is wholly or mainly engaged in activities falling within one of the following classes:

(a) manufacturing, assembling or processing;

- (b) construction, civil engineering or shipbuilding; or
- (c) electricity, hydraulic power, gas or water supply.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the person beneficially entitled to the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property giving rise to the royalties is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are home by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the person beneficially entitled to the royalties or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the person so entitled in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the royalties paid shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

9. Royalties derived by a resident of Finland being royalties that, as film rentals, are subject to the cinematograph film hire duty in Malaysia shall not be liable to Malaysian tax.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation 'of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of Article 6 may be taxed in the Contracting State in which the immovable property held by the company is situated.

Article 14

PERSONAL SERVICES

1. Subject to Articles 15, 16, 18, 19 and 20, remuneration (other than a pension) derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of personal (including professional)

services shall be taxable only in that State unless the services are performed in the other Contracting State. If the services are so performed, such remuneration as is derived in respect thereof may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration (other than a pension) derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of personal (including professional) services performed in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :

- (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the basis year or taxable year, as the case may be;
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of that other State; and
- (c) the remuneration is not deductible in determining taxable profits of a permanent establishment which that person has in that other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Notwithstanding the provisions of Article 14, directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to remuneration or income derived from activities exercised in a Contracting State that are directly connected with a visit to that State that is arranged by and is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof.

Article 17**PENSIONS AND ANNUITIES**

1. Any pension (other than a pension of the kind referred to in paragraph 2 of Article 18) or other similar payment or any annuity paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.
3. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 18**GOVERNMENT SERVICE**

1. Remuneration, other than a pension or annuity, paid by a Contracting State, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, sub-division, authority or body shall be taxable only in that State. However, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual :

(a) is a national of that State; or

(b) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, sub-division, authority or body shall be taxable only in that State.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and 2 of this Article, the provisions of Articles 14, 15 and 17 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof.

Article 19**STUDENTS AND APPRENTICES**

1. An individual who is a resident of Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is present in the other State solely :
 - (i) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State; or

- (ii) as a business or technical apprentice therein for a period not exceeding 2 years from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit,

shall be exempt from tax in that other State on :

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (b) any remuneration not exceeding two thousand five hundred United States dollars for personal services rendered in that other State with a view to supplementing the resources available to him for such purposes.

2. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is present in the other State for the purposes of study, research or training solely as a recipient of a grant, allowance or award from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organization or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State for a period not exceeding 2 years from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit shall be exempt from tax in that other State on :

- (a) the amount of such grant, allowance or award;
- (b) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (c) any remuneration not exceeding two thousand five hundred United States dollars in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are incidental thereto.

3. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is present in the other State solely as an employee of, or under contract with, the Government or an enterprise of the first-mentioned State solely for the purpose of acquiring technical, professional or business experience for a period not exceeding 12 months from the date of his first arrival in the other State in connection with that visit shall be exempt from tax in that other State on :

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (b) any remuneration not exceeding two thousand five hundred United States dollars for personal services rendered in that other State provided such services are in connection with his studies or training or are incidental thereto.

4. For the purposes of this Article the term "Government":

- (a) in the case of Finland, means the Government of Finland and shall include :
 - (i) the municipalities;
 - (ii) the statutory bodies; and

- (iii) any institution wholly or mainly owned by the Government of Finland or the municipalities or the statutory bodies thereof, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
- (b) in the case of Malaysia, means the Government of Malaysia and shall include :
- (i) the governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) the Bank Negara Malaysia; and
 - (v) such institutions, the capital of which is wholly or mainly owned by the Government of Malaysia or the governments of the States or the local authorities or the statutory bodies thereof, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

Article 20

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles, shall be taxable only in that State except that, if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 21

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. The laws in force in either of the Contracting States shall continue to govern the taxation of income in the respective Contracting State except where express provision to the contrary is made in this Agreement. Where income is subject to tax in both Contracting States relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.
2. In Finland double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of the Agreement, may be taxed in Malaysia, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph (b), allow as a deduction from the tax on income of that person, an amount equal to the tax on income paid in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax on income, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Malaysia.
 - (b) Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Finland shall be exempt from Finnish tax to the extent that the dividends would have been exempt from tax under Finnish taxation law if both companies had been residents of Finland.

(c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

3. In the case of Malaysia, subject to the provisions of the law of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the amount of Finnish tax payable under the law of Finland and in accordance with the provisions of the Agreement, by a resident of Malaysia in respect of income from sources within Finland shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of such income, but in an amount not exceeding the portion of Malaysian tax which such income bears to the entire income chargeable to Malaysian tax.

4. For the purposes of paragraph 2 of this Article, the term "tax on income paid Malaysia" shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the law of Malaysia and in accordance with the Agreement, have been payable on :

(a) any income derived from sources in Malaysia had the income not been exempted from Malaysian tax in accordance with:

- (i) sections 54A, 54B, 60A, 60B and Schedule 7A of the Income Tax Act 1967 of Malaysia or sections 21, 22, 26, 30KA or 30Q of the Investment Incentives Act 1968 of Malaysia, so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of signature of the Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or
- (ii) any other provisions which may subsequently be agreed in an Exchange of Letters between the Governments of the Contracting States to be of a substantially similar character;

(b) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph;

(c) approved industrial royalties to which paragraph 3 of Article 12 applies had those royalties not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.

5. Where royalties derived by a resident of Finland are, as film rentals, subject to the cinematograph film hire duty in Malaysia, that duty shall, for the purposes of sub-paragraph (a) of paragraph 2 of this Article, be deemed to be Malaysian tax.

Article 22

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
4. Moreover nothing contained in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not resident in the first-mentioned State those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of the first-mentioned State or to such other persons specified therein who are not resident in that State.
5. In this Article the term "taxation" means taxes to which the Agreement applies.

Article 23

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident. The case must be presented within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement. In particular, they may consult together for the purpose of reaching an agreement on the allocation of income in cases referred to in Article 9.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a body consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 24

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 25

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26

ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 of this Article and its provisions shall have effect :

(a) in Finland :

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

(b) in Malaysia :

in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1st January in the second calendar year following the year in which the Agreement enters into force.

Article 27 TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement through diplomatic channels, by giving written notice of termination on or before the Thirtieth Day of June of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect :

(a) in Finland :

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(b) in Malaysia :

in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1st January in the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Kuala Lumpur the 28th March 1984, in the Finnish language, Bahasa Malaysia and the English language, all three texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation the English text shall prevail.

TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, <i>For the Government of Malaysia</i>	ENCIK PAAVO VAYRYNEN, <i>For the Government of Finland</i>
--	---

PROTOCOL

At the signing today of the Agreement between the Government of Finland and the Government of Malaysia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

1. Ad Articles 5, 6 and 7.

Under Finnish taxation law income from agriculture or forestry is treated as income from immovable property. Accordingly, income from agriculture or forestry carried on in Finland shall, in the case of Finland, for the purposes of the Agreement be treated as income from immovable property referred to in Article 6 of the Agreement.

Under Malaysian taxation law income from agriculture, or timber or other forest produce, is treated as business income. Accordingly, a farm or plantation, or a place of timber or other forest produce, shall, in the case of Malaysia, for the purposes of Article 7 of the Agreement be regarded as a permanent establishment referred to in Article 5 of the Agreement.

2. Ad Article 10.

Where, for the purposes of Article VII of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Singapore for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed in Singapore on 26th December, 1968—

(a) a dividend was paid by a company—

- (i) which was resident in both Malaysia and Singapore and the meeting at which the dividend was declared was held in Malaysia; or
- (ii) which was resident in Singapore and at the time of payment of that dividend the company declared itself to be a resident of Malaysia,

the dividend shall be deemed to have been paid by a company resident in Malaysia;

(b) a dividend was paid by a company—

- (i) which was resident in both Malaysia and Singapore and the meeting at which the dividend was declared was held in Singapore; or
- (ii) which was resident in Malaysia and at the time of payment of that dividend the company declared itself to be a resident of Singapore.

the dividend shall be deemed to have been paid by a company not resident in Malaysia.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Kuala Lumpur the 28th March 1984, in the Finnish language, Bahasa Malaysia and the English language, all three texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation the English text shall prevail.

TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN	ENCIK PAAVO VAYRYNEN,
SHAFIE,	<i>For the Government</i>
<i>For the Government</i>	<i>of Finland</i>
<i>of Malaysia</i>	

Made the 16th June 1984.

[O. 6869 / 38 (38 (66); PN. (PU²) 80 Pt. X.]

TENGKU RAZALEIGH HAMZAH,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat under section 132 (6) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (5) of the Petroleum (Income Tax) Ad 1967.)